

Adéu a Bruce Laurie

Aquests dies ens ha deixat en Bruce Laurie, un menorquí d'adopció i de cor. Una persona interessada en totes les facetes de Menorca i prou estimat per la comunitat illenca.

Ens els anys vuitanta no era fàcil declarar-se ecologista. La sensibilitat social cap el medi ambient no era tan alta com és ara i les forces del guany ràpid empenyien amb força en una Menorca encara desvalguda de normatives protectores. I ja en aquell temps, un home elegant, d'educació exquisida i formes clarament britàniques, assistia a actes del GOB, venia a proposar idees, caminava en les excursions de descoberta del medi que feien uns pocs joves decidits a intentar un futur diferent del que s'entreveia.

En Bruce era una persona convençuda del deure ètic dels éssers humans cap a la conservació del patrimoni natural. El rebel-lava veure les destrosses que es programaven en un territori on havia decidit fixar la seva vida i no dubtava en oferir els seus amples contactes i la seva inesgotable diplomàcia per buscar un model de desenvolupament més adequat.

La seva sensibilitat s'ha traduït en moltes altres facetes: en la recerca històrica, en la música, en tots els ambients culturals de l'illa. La perseverança era un dels seus forts -de jove havia estat un destacat corredor de fons-. El permanent compromís social li va valer la candidatura al Premi Pere Prats de medi ambient de 2006. L'enyorarem i recordarem el seu somriure quan caminem per aquesta illa que tan estimava.